

wij zelf de aanstaande slachtoffers waren, een horrible dictu! gansch anders was dit met het uur Aesthetica. Dan was de college-zaal bijna te klein, ofschoon ons getal toen nog lang zoo groot niet was als thans. Het werd ook door dames bezocht en wij waardeerden zeer deze stille hulde, door de schoone sexe aan onzen Professor gebracht. Een beschrijving van dit college — ik kan ze niet geven. Was KUYPER's taal altijd, ook wanneer hij improviseerde, wel verzorgd en van een weelderigen rijkdom, hier vooral was het woord in overeenstemming met de zoo hoge eischen stellende stof. Meermalen kwam de lust dan op, om de pen neer te leggen en te luisteren en te genieten: het was zulk een kwellend contrast, een hartverheffend betoog te moeten vastleggen in den stumperigen vorm van een haastig dictaat. Want daar trilde iets in ons als door bevoegde hand de sluier werd opgeheven en ons oog werd gevestigd op de ziel van bouw- en beeldhouwkunst, van muziek en poëzie. Maar bovenal, het was gothiek: het wees naar boven, het vervulde ons met stillen, blijden eerbied voor Hem die «uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, blinkende verschijnt» en zoo verruimde het onzen blik die nu ook in de wereld van kleur en klank en vorm het «Soli Deo Gloria» leerde zoeken.

Daar is, de welwillende lezer houde er goedgunstig rekening mee, climax in de worsteling met de moeilijkheden die ik in dit woord van herdenken heb te overwinnen. Het is mij alsof ik een berg bestijg; de top is nog niet bereikt: ik heb over het College-dogmatiek nog niet gesproken. Daar toch kwam